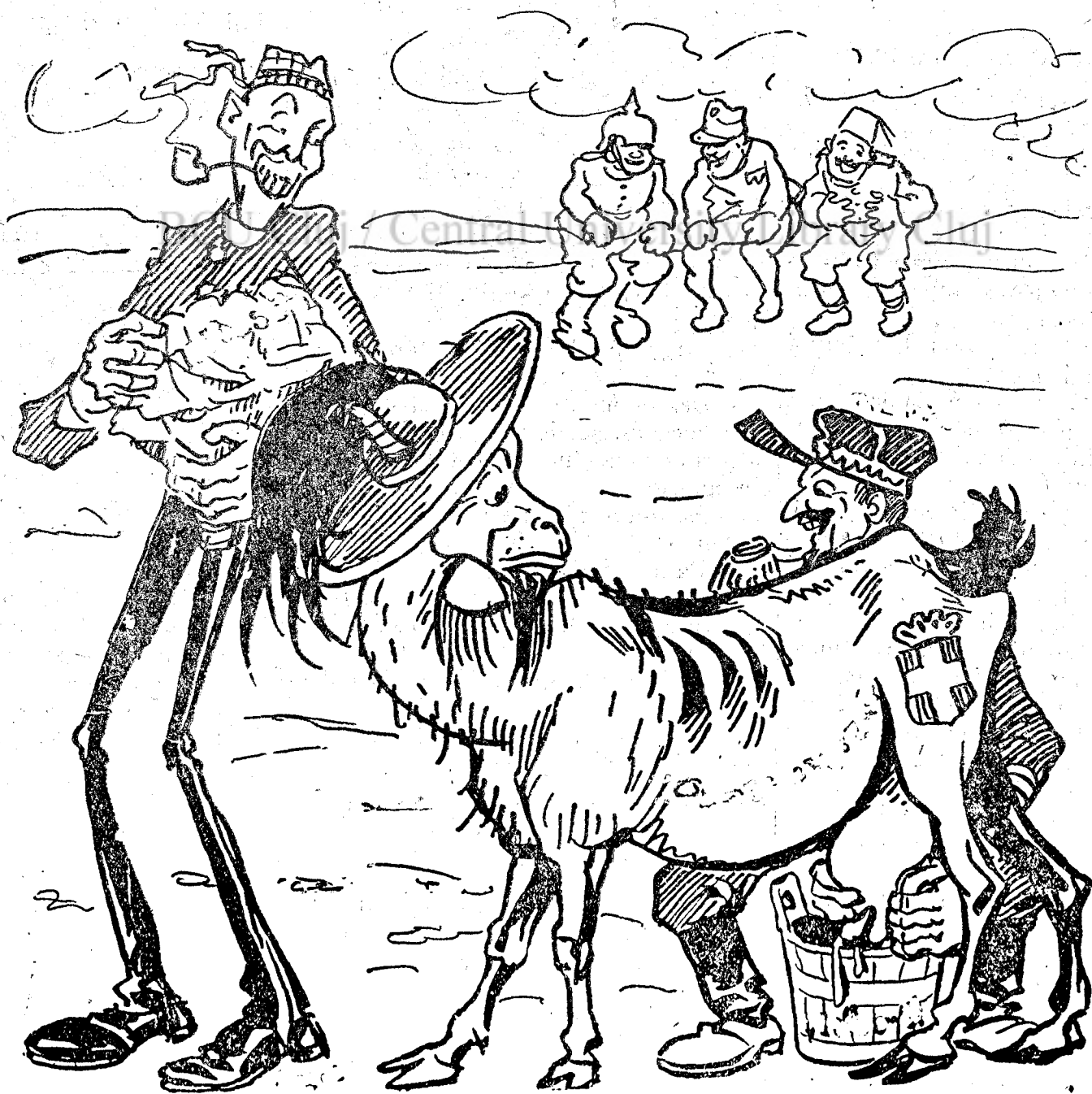

Sireaca Italia!

A ajuns și pentru a doua oară să fie smulsă de francezi și englezi. — După lungi stăruințe sireaca Italia — s'a hotărât să declare și ea războiul Turciei, — dar numai în schimbul bacșului numit împrumut primit dela Englezi. Se bucură cîntenta, dar mai mult ai noștri, cari

stînd de-oparte, rid de sireaca Italie, care n'a învățat încă din războiul cu noi. Ea stă și azi unde a stat, cînd a plecat în război. Un așa »mare succes« va putea câștiga și în războiul cu Turcia.

Prețul unui exemplar 6 fileri.

„Cucu” — moralist.

»Cucu« cum e el dedat.
Nu-i place de-un popă 'n sat.
Si-astfel el îl dăscălește.
Și ascultați cum îi vorbește:
»Părinte din satu meu. *)
»La ascultă ce-ți spun eu.
»Las' beția
»La pustia,
»C'ăia ți-a mâncat popia.
»Las' și pipa și tăbacul
»C'ăcelea ți-or pune capul...
»Ascultă ce-ți spun, auz
»Ține-te de mătăuz...
»Consumând rachiu și biere
»Te-i trezi numa 'n obiele...
»Degetele ți-or eși
»Ca din găuri șoarecii...
»Și prin pălărie părul
»Va privi cu groază cerul.
»De unde întreagă firea
»Iși așteaptă mântuirea...«

*) Numele popii rămâne secretul re-
dacției, deci cei cu musca pe căciulă,
să și-o ia din cap.

Hodorosc și Trosc.

Hodorosc: Bună ziua prietene, da
cum o mai duci?

Trosc: Ca biata Rusie, cu 'n picior
în groapă.

Hodorosc: Da ce, doar nu ești bol-
nav?

Trosc: Nu, ci numai schilăvit rău de
nevastă-mea, care m'a bătut rău aseară,
de să mă mai lase mort.

Hodorosc: Vai de capul tău, d'apoi
tu de ce nu-i dai pace?

Trosc: Eu îi dau pace, da ea mereu
umblă cu lumânarea după ceartă, că an-
tanta în Balcani, bălcăni-s'ar și ea ca
sârbii la Belgrad.

Hod.: Lasă-i pe aceștia acum în gri-
ja lui Mackensen și a bravilor româ-
nași dela regimentul 31, că le-a venit și
rândul lor.

Trosc: Că bine zici și acum li se
va găta și gălăgioșilor ălora din Bucu-
rești, cari fac pe martirii naționali.

Hod.: Eu pe frunză 'n buză de ăia nu
dau nici o piele de iepure mâncată de
molinii.

Trosc: Ce soațe, tu cu piei de iepu-
re mâncate de molii îi asameni?

Hod.: În ochii mei ei sunt toți niște
fugari de ultima pănură, de cea mai tris-
tă pănură, căci fuga-i scăparea iepuri-
lor, iar nu virtute națională!

Trosc: Ei, dar vezi, că tot ei ne în-
jură pe noi cei ce am' remas acasă să
ne facem datoria pentru patrie și tron,
și ei pe sine șe știu de martiri și de
nevinovați.

Hod.: Așa a' zis și țiganul, când vin-
tul l'a aruncat peste gard în grădina
cu ceapă. Nime nu e în drept a judeca
asupra propriei sale vinovății, ori ne-
vinovății. Accia frate, cari au fugit de-
la datoria lor, și cari nouă, celor de a-
ici ni-au făcut numai rău și nici un
bine, merită osânda neamului întreg.

Trosc: Da așa este, dar după păre-
rea lor ei zic că ar fi fost nu numai în-
dreptățiți, ci și îndatorați ași păstra li-

bertatea, ca să ducă lupta la un bun
sfârșit în folosul națiunii.

Hod.: Indreptățiți vor fi fost ei să-și
salveze pielea prin fugă, dar îndatori-
rea nu știu de unde o au? Căci cine a
legat, spune-mi, folosul națiunii noastre
de nasul alor d'alde Drumaru, etc... Ni-
meni decât grandomania acestor oameni
ridicată la a șaptea potență a închipui-
rii lor. Prin fugă numai ovreii au mai
obicinuit a salva patrie și neam, româ-
nul adevărat niciodată!

Trosc: Bravo soațe! Te felicit la ve-
derile tale atât de lămurite ce le ai a-
supra frunză 'n buzaților noștri de din-
colo, și mă grăbesc să i-le comunic și
nevestii mele, doar o mai îmblâzesc.

— Adio și la revedere!

Domnul județ nu știe românește.

— Ce-i Nicolae?... uite ți-a făcut ju-
decata!

— Da... m'a dat repede afară!

— Cum așa?

— De, îndată ce am început să pove-
tesc necazul, scriitorul d-lui județ m'a
întrerupt, zicându-mi: »D-l județ nu știe
românește!«

— Eu i-am răspuns: Asta n'o cred
domnule!

— Ba să crezi, zice el.

— Nu pot!... În țara aceasta toți proș-
tii știu românește, cum să nu știe și un
județ?

— Nu știe, mă, mi-a zis, și m'a dat a-
fară.

— Atunci și eu n'am ce intra... hai să
mergem acasă!

Ripostă.

Advocatul (către concipistul său):
Să mă ierți, dar trebuie să-ți spui că
în afacerea asta ai făcut o mare măgă-
rie!

Concipistul: Să-mi dați voie d-le
advocat, să vă atrag atenția, că n'am
făcut altceva, decât să vă substituie
pe d-voastră.

Melancolie.

Târzie toamnă e acum
Se scutur frunzele pe drum.
Dar eu nu mă pot scutura
De soacra mea, de soacra mea!
Papugescu.

Rachiul în Germania.

»După ceasurile 9 seara în
Germania este oprită vin-
zarea de orice rachiuri.
Ziarele.

La Nemți după 9 seara
Nu mai poți se bei răchie,
O 'ntocmire prea cuminte,
Ce îmi place chiar și mie...
Și ce bine ar fi în țeara
Asta mai puțin isteată,
De-ar opri rachiul, însă
Dela 9 dimineată...

Satyros.

Culmea confusiei.

Un profesor neîmsurat din Sibiu ple-
când seara la teatru a spus găzdoaiei
sale: »Dacă cineva mă cercetează, spu-
ne-i că nu-s acasă.« Ieșind pe stradă,
profesorul își aduce aminte că și-a ui-
tat ceva acasă, și se întoarce.

Urcând treptele întunecate către ca-
mera proprie, găzdoaia îi strigă de de-
parte: »D-nul profesor nu-i acasă!«

Atunci profesorul nostru se întoarce
și din nou pleacă spre teatru...

O părere cu două înțelesuri.

— Ian gândește, nene Gligorie, acum
câtva timp am fost cu dascălul la oraș.
Ni-am cumpărat fiecare din noi câte un
loz la loteria de clasă. El a câștigat, eu
am pierdut. Numai un dobitoc poate a-
vea așa noroc. Oare de ce n'am putut
fi eu acel norocos?!...

Slugă credincioasă.

— Măi Ioane, mi se pare că bei?
— Totdeauna în sănătatea d-voastră,
conșule!

Antanta furioasă.

Anglia și Rusia amenință
Bulgaria, Italia, Grecia cu
ultimăt și cu ocupări...

Antanta face un bun serviciu
Azi puterilor centrale
Pe neutralii îi amenință
Prin șicane și cabale.
Foarte bine, grand merci
Noi n'avem de ce ne plânge,
De vin cu noi neutralii,
(Cu-atât mai iute vom învinge.

Satyros

Pedagogie

Profesorul: La ce ți-a dat Dumnezeu urechi?!...

Elevul: (Ca să trageți d-voastră de ele!...

Un dialog

- De unde ești măi?
- Din Bârgăniș.
- Sânt unguri pe acolo?
- (Cum se nu fie!
- Și voi românii cum trăiți cu ei?
- Noi bine, da ei trăiesc rău cu noi!
- (Cum așa?
- Așa zău! Ei vreau să ne facă unguri, și pentru că ei, fără să cerem noi, se fac români, nu ne pot vedea!
- Bine, precum am citit în gazetă, ministrul a făcut acolo o școală de stat, pentru ca românii se învețe ungurește și să se poată înțelege cu ungurii!
- Înțelegerea între unguri și români era mai bună înainte de ce s'a făcut școala ungurească pentru că pînă atunci ungurii vorbeau și ungurește, dela înființarea ei însă mai mult vorbesc românește.
- (Cum se poate una ca asta? Bine, românii nu cercetează acea școală?
- Ba da!
- Și nu învață ungurește?
- Ba învață, dar se vede că ungurii nu învață, pentru că copii lor, după ce ies din școală vorbesc cu copii românilor numai românește!
- Da de unde știi copii ungurilor românește?
- De unde? de pe uliță!...

O surpriză neutră.

O, iubita mea Eliză
Imi făcu azi o surpriză
(Un drăguț de băiețel
Ce nu-mi seamănă la fel...

Don Ramon

Epigramă.

unui automobilist - proprietar
al unui auto de 20 cai.
(Când conduci singur mașina
Se întâmplă ceva rar:
Douăzeci de cai - sărmanii,
Sunt conduși de un măgar!

Intre femei.

Prietena: Cum trece timpul,
soro, mâne împlinesc treizeci de ani.
Ceialaltă: Și eu, douzeci și nouă!
Cea dintâi: Nu te mai lauda, doar
tu ai 32, că doar știi pozitiv, că ești nu-
mai cu un an mai tânără ca mine.

Am un dor nebun...

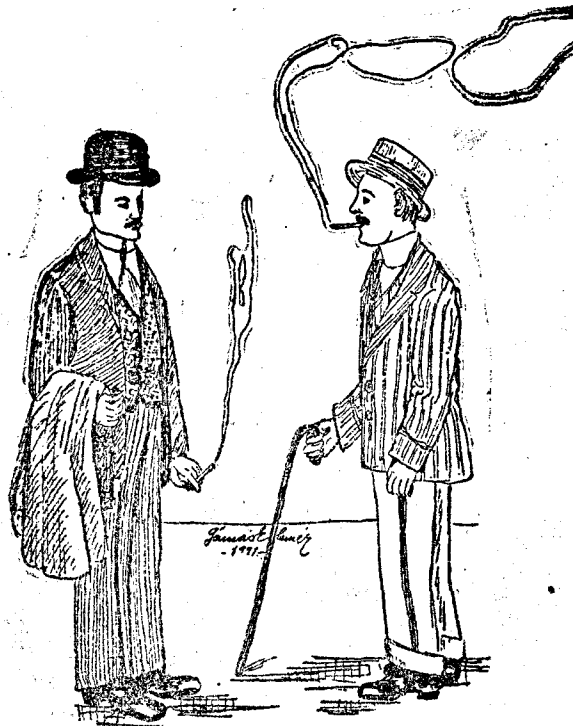
Am un dor de trubadur,
Dor nebun... în mandolină
Dragostea iubitei mele
Se-i-o cânt pe o seară lină...
Dar un vânt de iarnă bate
De pe stepele Rusiei
Și iubita-mi e departe...
Iată culmea infamiei!

Dela Minsk.

Drăguții copilași.

Ei, Nicule, aflu, că ai căpătat un
frățior. Nu-i așa, că te bucuri mult de
aceasta?

Ah, dragă Marie, mai mult mă
bucuram, de căpătam o trambiță...

Cariera.

A: Da, da, inteligență și omenie îți
trebuie, ca se faci azi o carieră!

B: Ce spui? Ei bine, atunci explică-
mi cum de-ai ajuns tu așa departe?

Fetele și trandafirii.

Fetele 's ca trandafirii, -
Până ce îmbobocesc
Adorabile iubesc
Toată existența firii...
După ce sunt desvoltate
(Cu parfumul lor te 'mbată,
Însă 'n colo orice fată
Are ghimpi și-i rafinată...

R. Milescu.

Uu cunoscător de literatură.

Baronul Flaimuc: Ce citiți domni-
soară?

(Cuconița: Divina Comoedia.

Baronul Flaimuc: A! euosc -- An-
dante 'Allegretto!...

O ghicitoare.

(Când se simte bețivul mai nenorocit?
(Când îi lasă gura - apă...)

GLUME

Enigma Românie.

Prea mult stă la răspântie
Și nu știe...
Incotro s'apuce drumul
Azi enigma Românie...
Cât la urmă-i se închide
Și cea mai deschisă cale.
Spre o sigură isbândă
Cu Puterile centrale...

Argus.

Cum se ghicește în palmă?

Tiganca (ghicind în palma unui domn): ... Și vei găsi o nevestică bogată, frumoasă și tinerică...

Domnul: Foarte bine, dar se-mi spui, cum voi putea scăpa mai întâi de bătrâna scorpie, de nevastă-mea?!...

In zadar.

Câte fete sunt în sat
Toate ar vrea câte-un bărbat.
Da bărbații 's în tranșee
Și io's sătul de - o femeie...

Naie Papugesca.

Conversație politică.

Mânjoală: Ce crezi, este ceva de sperat pentru Români?

Pârjoală: Probabil ai vrut să zici «ceva desperat»?... Ha?...

Biscopescu: Ce crezi, când se va hotărâ România?

Zeflemescu: Probabil, când se va hotărâ și războiul.

Tâmpescu: Ce crezi, ce s'o alege din refugiați, când s'o găta războiul?

Prostescu: Li se va găta și lor ori ce refugiu!...

Unui poetastru nedumerit.

Indoiala nu te cruță
Ori de versul tău e bun...
Consulta-vei pe Vlahuță?
Ori întrebi pe Ion Gorun?

Iasă-i p'amândoi în pace
Și te du la ideal:
Dacă mândrii versu-i place,
Sigur ești om genial!

Logica.

Logica pentru 'n bărbat
Este singurul lui sfat, -
Logic la femei gândirea,
Am aflat - numai iubirea...
R. Milescu.

Lătineasca.

- Ei cum merge cu lătineasca?
- Bine, unchiule!
- Știi deja ceva latinește?
- Cum să nu?
- Atunci spune-mi cum se zice: bou?
- Apoi încă nu am ajuns până la înjurături!

Bulgaria.

Bulgaria merge cu noi,
Bulgarii știu ce vor,
Ei au gustat mai mult ca toți
Iubirea Rușilor.

Satyros.

La medic.

- Doctore, am un guturai strașnic: ce să iau?
- O duzină de batiste!...

Sfatul bărbaților.

Cu femeile se fii
Cum le știi, -
Dar pân' ce nu le cunoști
Lasă-le - la proști...
Stan Pățitul.

O privire.

O privire-a ta îmi este
Ah îți spun, îmi e destul:
Nu mănânc o zi întreagă,
Soacro! Dracel Sunt sătul!

Epigramă.

Antantei.
Să-ți spui drept babă antantă,
Îmi apari ca o bachantă,
Care umblă după - »pești«
În Balcani și 'n București.
Satyros.

Scrisoare.

Mersa-i, Zeno, la război,
Măi, rumâne, măi!
Să te lupți cu câte doi,
Măi, rumâne, măi!
Dar mai vino iar la noi,
Măi, rumâne, măi!
Lelo-ți dă un trandafir,
Mina-ți cântă din clavir,
Simu, 'nchină din clondir,
Măi, rumâne, măi!

Ciriplic.

Ambiții și tradiții.

(Celor pe cari îi privește.)

Numai, numai cu ambiții
Fără, fără de tradiții
Rămâi cu orice ideal
Un comic tradițional.

Satyros.

Balcanii și Antanta.

Pân' acu a fost șarmantă
În Balcani Tanti-Antantă,
Dar de când pierdu concursul,
Mormăie urât ca ursul...

Glosă.

Ca să dai cu barda 'n lună,
Nu-i cât știu, vre-o 'nțelepciune;
Dar s'o scoată-un om cuminte,
N'am văzut așa minune.

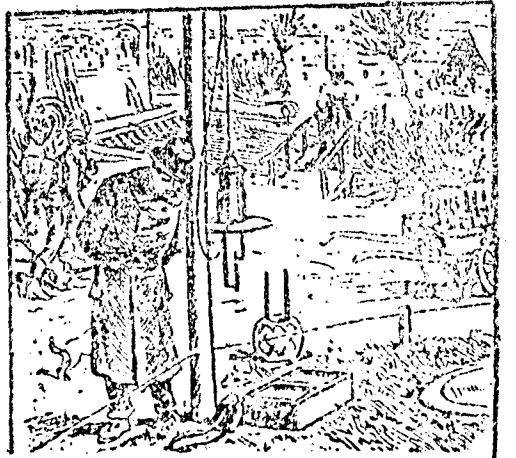
Satyros.

GHICITURI

Unde e secretul?

Aflați!

Unde e secretul?

Aflați!

Editor și redactor responsabil:
Dimitrie Birăuțiu.